HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

18 noiembrie 2015*

„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală VIGOR — Mărcile comunitară și internațională figurative anterioare VIGAR — Admisibilitatea dovezilor privind utilizarea depuse pe CD-ROM — Luare în considerare a unor dovezi suplimentare neprezentate în termenul acordat — Utilizarea serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 15 și articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care nu afectează caracterul distinctiv”

În cauza T-361/13,

Menelaus BV, cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos), reprezentată de A. von Mühlendahl și de H. Hartwig, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenienți la Tribunal, fiind,

Vicente Garcia Mahiques și **Felipe Garcia Mahiques**, cu domiciliul în Jesus Pobre (Spania), reprezentați de E. Pérez Crespo,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 23 aprilie 2013 (cauza R 88/2012-2), referitoare la o procedură de declarare a nulității între, pe de o parte, Vicente Garcia Mahiques și Felipe Garcia Mahiques și, pe de altă parte, Menelaus BV,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnii G. Berardis, președinte, O. Czúcz (raportor) și A. Popescu, judecători,

grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 9 iulie 2013,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI, depus la grefa Tribunalului la 25 octombrie 2013,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere memoriul în răspuns al intervenienților depus la grefa Tribunalului la 8 noiembrie 2013,

având în vedere întrebările scrise adresate de Tribunal părților și răspunsurile la aceste întrebări depuse la grefa Tribunalului la 10 și la 11 decembrie 2014,

în urma ședinței din 21 ianuarie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre[1] *[omissis]*

Concluziile părților

12 Reclamanta solicită în esență Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— respingerea căii de atac formulate de intervenienți împotriva deciziei diviziei de anulare;

— obligarea OAPI și a intervenienților la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor pe care le-a efectuat în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

13 OAPI și intervenienții solicită în esență Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept *[omissis]*

Cu privire la primul motiv, întemeiat în esență pe încălcarea normelor de procedură privind prezentarea dovezii utilizării

16 Reclamanta susține în esență că utilizarea a două CD-ROM-uri pentru depunerea probelor în fața diviziei de anulare și a unui CD-ROM suplimentar în fața camerei de recurs nu este conformă cu norma 22 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), cu modificările ulterioare, coroborată cu normele 79 și 79a din regulamentul menționat. Ar fi vorba, așadar, despre probe inadmisibile, astfel cum a considerat anterior o altă cameră de recurs a OAPI într-o altă cauză.

17 OAPI, susținut de intervenienți, afirmă în esență, pe de o parte, că modalitățile și mijloacele de probă a utilizării serioase a unei mărci nu sunt limitate și, pe de altă parte, că normele de procedură în cauză nu exclud o astfel de depunere.

1 — Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

18 În această privință, din considerentul (10) al Regulamentului nr. 40/94 rezultă că legiuitorul a apreciat că protecția unei mărci anterioare nu se justifică decât în măsura în care aceasta a fost în mod efectiv utilizată. În conformitate cu acest considerent, articolul 57 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat prevede că titularul unei mărci comunitare poate solicita dovada că marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări serioase pe teritoriul pe care este protejată în decursul a cinci ani ce precedă depunerea cererii de declarare a nulității, precum și, dacă este cazul, în decursul perioadei de cinci ani ce precedă publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

19 Din cuprinsul punctelor 6 și 20 din decizia atacată rezultă că, în răspuns la cererea reclamantei de a dovedi utilizarea serioasă a mărcilor anterioare, intervenienții au depus în fața diviziei de anulare două CD-ROM-uri conținând în special fotografii, facturi, cataloage și copii ale unor pagini de internet. Întrucât divizia de anulare a considerat însă că utilizarea serioasă trebuie să fie dovedită în mod cumulativ pentru cele două perioade vizate la articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, și anume, în speță, perioada cuprinsă între 12 decembrie 2000 și 11 decembrie 2005 inclusiv (cinci ani înainte de publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare, denumită în continuare „prima perioadă”) și cea cuprinsă între 23 decembrie 2005 și 22 decembrie 2010 inclusiv (cinci ani înaintea depunerii cererii de declarare a nulității, denumită în continuare „a doua perioadă”), și că nicio dovadă nu a fost prezentată în ceea ce privește prima perioadă, astfel încât cererea de declarare a nulității trebuie să fie respinsă, intervenienții au depus, în cadrul procedurii căii de atac în fața camerei de recurs, un nou CD-ROM, conținând, printre alte documente, mai multe facturi referitoare la perioada 2001-2010, după cum s-a menționat la punctul 40 al deciziei atacate.

20 Camera de recurs a ținut seama de toate probele depuse. Astfel cum s-a arătat la punctul 22 din decizia atacată, camera de recurs a respins argumentul reclamantei prin care critica faptul că probele au fost prezentate pe un CD-ROM pentru motivul că aceasta ar fi făcut extrem de dificilă examinarea lor, considerând în esență că respectivul argument nu era suficient pentru a invalida forța probantă a conținutului CD-ROM-urilor în cauză.

21 În această privință trebuie să se arate cu titlu introductiv că, în răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului și în ședință, OAPI a confirmat că nu menține împotriva acestui motiv obiecția de inadmisibilitate menționată în memoriul în răspuns potrivit căreia reclamanta nu ar putea să invoce pentru prima dată în fața Tribunalului caracterul necorespunzător al depunerii de probe pe CD-ROM.

22 În orice caz, Tribunalul precizează că, în opinia sa, motivul este admisibil. Astfel, întrucât camera de recurs a aplicat normele de procedură în cauză prin acceptarea examinării probelor depuse pe CD-ROM, această chestiune face parte din litigiul cu care este sesizată. În consecință, reclamanta poate invoca acest motiv pentru prima dată în fața Tribunalului, examinarea sa nefiind contrară articolului 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, conform căruia memoriile părților nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

23 Cu privire la fond, norma 22 din Regulamentul nr. 2868/95, aplicabilă procedurilor de nulitate, astfel cum reiese din norma 40 alineatul (6) din regulamentul menționat, prevede la alineatul (4) că „[d]ovada este depusă în conformitate cu normele 79 și 79a și se limitează, în principiu, la prezentarea unor documente justificative și articole, cum ar fi ambalaje, etichete, liste de prețuri, cataloage, facturi, fotografii, reclame din ziare și declarații în scris”.

24 Din această dispoziție rezultă că lista mijloacelor de probă (ambalaje, cataloage, facturi etc.) pe care o conține nu este exhaustivă, dată fiind precizarea că acestea „se limitează, în principiu” la lista de exemple indicată.

25 În plus, jurisprudența confirmă că modalitățile și mijloacele de probă a utilizării serioase a unei mărci nu sunt limitate [Hotărârea din 15 septembrie 2011, centrotherm Clean Solutions/OAPI – Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM), T-427/09, Rep., EU:T:2011:480, punctul 46]. Din hotărârea menționată rezultă că Tribunalul a dorit să amintească în esență că mijloacele de probă a

utilizării unei mărci sunt multiple, ca răspuns la argumentul reclamantei în acea cauză vizând dificultatea de a colecta mijloace de probă tipice, precum fotografii sau reclame, ținând seama de specificitatea pieței și de clientela comercială vizată.

26 Dincolo de contextul acestei ultime cauze, este totuși clar că mijloacele de probă reprezentate de materialele audio sau video, precum anunțurile publicitare radiodifuzate sau teledifuzate, nu sunt excluse. Or, acestea sunt în general disponibile pe un suport electronic precum un CD-ROM sau un stick USB și nu pot fi prezentate pe suport de hârtie sau într-un fișier digital al unui asemenea document.

27 Situația este diferită în ceea ce privește mijloacele de probă contestate în speță, precum facturile sau catalogul (a se vedea punctul 19 de mai sus), care ar fi putut fi depuse pe suport de hârtie sau prin intermediul unui fișier conținând documente scanate, dar care au fost stocate pe un CD-ROM pentru a fi depuse.

28 Chiar dacă, desigur, principiile amintite la punctele 23-26 de mai sus nu se opun unor dovezi sub forma unui CD-ROM, întrebarea ridicată privește înainte de toate modalitățile de transmitere a dovezilor către OAPI.

29 Totuși, dispozițiile Regulamentului nr. 2868/95 care privesc în mod specific transmiterea comunicărilor către OAPI și pe care reclamanta le invocă nu se opun transmiterii dovezilor pe CD-ROM, contrar susținerilor acesteia.

30 În această privință, din norma 22 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95, citată la punctul 23 de mai sus, rezultă că dovezile sunt depuse în conformitate cu normele 79 și 79a din regulamentul menționat.

31 Norma 79 din Regulamentul nr. 2868/95 prevede:

„Cererile de înregistrare a unei mărci comunitare, precum și alte cereri prevăzute de regulament și toate celelalte comunicări adresate [către OAPI] îi sunt transmise acestuia în următorul mod:

a) prezentând [OAPI] un original semnat al documentului în cauză, cum ar fi prin poștă, prin livrare personală sau prin orice alt mijloc;

b) transmițând un document prin fax, în conformitate cu norma 80;

[…]

d) prin transmiterea conținutului comunicării prin mijloace electronice, în conformitate cu norma 82.”

32 Astfel cum OAPI precizează în mod întemeiat, cazul de față nu intră sub incidența normei 79 litera (b) din Regulamentul nr. 2868/95, care privește transmisiunile prin fax, nici a normei 79 litera (d) din același regulament privind transmisiunile prin mijloace electronice, CD-ROM-urile în cauză fiind transmise în anexa la un document semnat trimis prin poștă. În realitate, norma 79 litera (a) din Regulamentul nr. 2868/95 vizează o asemenea ipoteză, fără a limita totuși tipurile de suport care permit stocarea dovezilor prezentate în anexă la asemenea depuneri.

33 Această analiză nu este contrazisă de norma 79a din Regulamentul nr. 2868/95, care precizează în ceea ce privește anexele la comunicările scrise vizate la norma 79 litera (a), că, „[î]n cazul în care un document sau un element al probei este prezentat în conformitate cu norma 79 litera (a) de o parte la o procedură în fața [OAPI], implicând mai mult de o parte la procedură, documentul sau elementul probei, precum și orice anexă la document sunt prezentate într-un număr de copii egal cu numărul

părților la procedură”. Or, în speță, respectarea normei 79a menționate a fost asigurată prin depunerea a două exemplare a CD-ROM-urilor în cauză, la solicitarea OAPI, din care un exemplar a fost transmis reclamantei.

34 Desigur, nu este exclus ca prezentarea dovezilor pe un CD-ROM conținând mai multe fișiere electronice să poată face mai dificilă analiza dovezilor astfel prezentate în comparație cu un suport de hârtie sau cu un simplu fișier conținând o versiune scanată a documentelor, permițând cu ușurință copierea lor prin imprimare.

35 În această privință, revine părților care procedează la depunerea dovezilor privind utilizarea pe CD-ROM-uri să se asigure că lizibilitatea acestora nu compromite forța lor probantă.

36 Or, în speță, reclamanta nu a invocat vreo încălcare a dreptului său la apărare care ar fi putut fi ocazionată de modalitatea de transmitere a dovezilor în cauză. Pe de altă parte, astfel cum camera de recurs a considerat în mod întemeiat (a se vedea punctul 20 de mai sus), forța probantă a conținutului CD-ROM-urilor nu este pusă în discuție, documentele electronice, stocate în fișiere electronice, pe care acestea le conțin fiind identificabile și lizibile.

37 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul reclamantei întemeiat pe Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 octombrie 2012 [cauza R 1259/2011-4, Miquel Alimentcio Grup, SA v. Aldo GmbH & Co. KG (GOURMET)], în cadrul căreia dovada utilizării prezentată pe un CD-ROM a fost respinsă ca fiind contrară dispozițiilor aplicabile, pentru motivul, în esență, că era vorba despre o modalitate de transmitere neprevăzută de acestea, trebuie amintit că Tribunalul nu este ținut de practica decizională a OAPI.

38 În plus, jurisprudența confirmă că, deși, în temeiul principiilor egalității de tratament și bunei administrări, OAPI trebuie să țină seama de deciziile deja adoptate și să analizeze cu o deosebită atenție dacă este sau nu este necesar să decidă în același sens, aplicarea acestor principii trebuie însă conciliată cu respectarea principiului legalității (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 martie 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, C-51/10 P, Rep., EU:C:2011:139, punctele 73-75).

39 Or, din analiza care precedă rezultă că abordarea camerei de recurs în speță este conformă dreptului aplicabil astfel încât reclamanta nu ar putea invoca în mod util o decizie contrară a unei alte camere de recurs.

40 Din cele ce precedă rezultă că primul motiv trebuie să fie respins.

[omissis]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Menelaus BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și pe cele efectuate de domnii Vicente Garcia Mahiques și de Felipe Garcia Mahiques.

Berardis Czúcz Popescu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 noiembrie 2015.

Semnături